

בע"א (נתניה) 1073-12-21 - דניאל ווסה נ' עירית נתניה

בע"א (נתניה) 1073-12-21 - דניאל ווסה נ' עירית נתניהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 1073-12-21

דניאל ווסה

נגד

עירית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[21.12.2021]

כבוד השופט אלי ברנד

ב"כ המבקש - עו"ד יוסף רז

ב"כ המשיבה - עו"ד סנדרה אטלין

החלטה

הבקשה וטענות סף

לפני בקשת המבקש המוכתרת בכותרת - "בקשה להארכת מועד להשפט ובקשה לביטול קנסות", כאשר בפתח

הבקשה מבוקשים הסעדים הבאים:

א. הארכת המועד הנתון למבקש להשפט בגין קנסות התלויים ועומדים נגדו אצל המשיבה.

ב. השבת סך של 54,545 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק, שלטענת המבקש גבתה ממנו המשיבה שלא כדין

במסגרת הליכים על פי פקודת המיסים (גביה).

ג. ביטול הליכי הגביה הננקטים נגד המבקש בגין הקנסות האמורים.

ד. חיוב המשיבה בהוצאות.

מדובר בדו"חות ברירת משפט אשר רשמו פקחי המשיבה לחובת המבקש במהלך השנים 2017-2021 ובמסגרתם

הוטלו עליו קנסות, המבקש לא הגיש במועד בקשות להשפט בגינם ולפיכך הפכו חלוטים והמשיבה נקטה נגדו הליכי

גביה בגינם ואף גבתה את הסך האמור על חשבון החוב.

כבר בפתח הדברים אבהיר כי העתירה לסעדים של השבה וביטול הליכי הגביה נדחית על הסף מחוסר סמכות עניינית

לבית משפט זה, כעולה מהוראת סעיף 55 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 ומן הפסיקה על פיו (ראו

למשל ע"פ 3482/99 אריה פסי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(5) 715 (16.12.1999); ע"פ (מחוזי ב"ש) 7444/06 הרפז

יחזקאל נ' עירית באר שבע (5.2.2007) ועוד), כפי שטענה בצדק ב"כ המשיבה.

סעיף 55(א) לחוק בתי המשפט מסמיך את בית המשפט לעניינים מקומיים לדון - "בעבירות לפי פקודת העיריות, פקודת המועצות המקומיות, וחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, ולפי תקנות, צווים וחוקי עזר על פיהם, וכן בעבירות לפי החיקוקים המנויים בתוספת השלישית, לרבות תקנות, צווים וחוקי עזר על פיהם", אך לא בהליכי הגבייה ובוודאי שלא בתביעה כספית להשבה.

אשר לעתירה להארכת המועד להשפט, יאמר כבר עתה - על פי הבהרת המשיבה בבקשתה - כי ביחס לקנסות שהוטלו על המבקש על פי ארבעה דו"חות שנרשמו לחובתו בשנת 2021 אין צורך בבקשה הנוכחית שכן ביחס לאחד מהם (מס' 10156883) הוגש ערעור אשר טרם נדון וביחס לשלושה נוספים שנרשמו בחודשים נובמבר ודצמבר 2021 טרם חלף המועד לפעול בהתאם להוראות חוק סדר הדין הפלילי, וממילא גם ביחס אליהם הבקשה נדחית על הסף מאחר שהיא עותרת לסעד תיאורטי שאינו נדרש.

אשר לקנסות הנובעים מדו"חות שנרשמו לחובת המבקש בשנים 2017-2020, טוען המבקש כי כלל לא ידע עליהם ולא קיבלם וכי דבר קיומם נודע לו רק לאחרונה עת פנה אל המשיבה בעצת ב"כ הנוכחי לקבלת תדפיס מרוכז של הקנסות בהם הוא חב.

לגופם של הקנסות טען המבקש כי הדו"חות במסגרתם חוייב בהם נרשמו לחובתו עקב ניהול עסק מסוג מסעדה/בר ברחוב ספיר 6 בנתניה, שהוא כלל אינו מנהלו ומועסק שם כשכיר גרידא ומנהלת העסק היא זוגתו.

עוד טען המבקש כי מדובר באכיפה בררנית המשקפת התנכלות של המשיבה כלפי בעלי העסקים בשוק של נתניה מקרב קהילת יוצאי אתיופיה ולקוחותיהם.

דיון והכרעה

דין הבקשה להדחות ממספר נימוקים.

א. תצהיר לקוי

התצהיר אשר צורף לבקשה בתמיכה לטיעון העובדתי הכלול בה הוא תצהיר על דרך ההפנייה (בג"צי) וללא פירוט הרכיב העובדתי בטענות המבקש.

בעפ"א (מחוזי חיפה) 159/08 דורון ויטוריו אפרים נ' עיריית חדרה (5.10.2008) נקבע כי - "תצהיר התומך בבקשה לביטול קנסות חניה מסוג זה דומה לתצהיר שיש לצרף לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר".

בהמשך להלכה שנקבעה ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, 802 (2.10.2003) המציינת, בין היתר, את לחובת מבקש ביטול פסק דין לפרט בתצהיר התומך בבקשתו - "את הפרטים המלאים

הדרושים על מנת להכריע בטענות ולהחליט בבקשה", שבה הפסיקה והתייחסה במקרים רבים לחובת פירוט זו (ראו למשל רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015); ע"פ (מחוזי ת"א) 70585/08 יוסי בן סימון נ' מדינת ישראל (2.1.2009); עפ"ת (מחזי חיפה) 20173-05-09 מאמון חוג'יראת נ' מדינת ישראל (28.7.2009);

עפ"א 159/08 הנ"ל ועוד רבים).

בהקשר אחר נקבע כבר לא אחת כי תצהיר הערוך על דרך ההפניה (בג"צ) שהוא תצהיר פסול, זולת מקרים בהם הותר הדבר בדין במפורש (ראו לדוגמה ת"א (מחוזי תל אביב) 12584-05-12 מצדה מ. מ. בע"מ נ' פטר מגנוס (24.10.2013); פר"ק (מחוזי נצרת) 119/10 א.ג. לפלסטיק בע"מ (בהסדר נושים) נ' כונס הנכסים הרשמי (23.1.2013); ע"א (מחוזי תל אביב) 1810/06 א. א. אלטמן תעשיות ושיווק בע"מ נ' נורית ליכט (4.8.2008) ועוד רבים).

אמנם ההפניות האחרונות הן לפסיקה מן התחום האזרחי ומאחר שעסקינן בהליך פלילי, אף אם מדובר בעבירה קלה יחסית שאינה גוררת רישום פלילי או קלון, יטען הטוען כי יש מקום לזנוח את הפרוצדורה הדווקנית אולם בית המשפט העליון הבהיר כבר ברע"פ 9580/11 אייל יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011), בהקשר פרוצדורלי אחר, כי - "בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו היתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שכל מהותן לייעל ולקצר הליכים".

לאור האמור יש לקבוע כי לא ניתן לקבל את תצהירו של המבקש ויש לדחות את בקשתו על הסף בשל כך. אולם גם לגופו של עניין לא ניתן לקבל את הבקשה.

כאמור טען המערער לאי ידיעה אודות הקנסות, כי לא ניהל את העסק וכי מדובר באפליה כלפי אוכלוסיית יוצאי אתיופיה וטענות אלה יבחנו להלן.

ב. אי ידיעת המבקש על הקנסות

במענה לטענת אי הידיעה הציגה המשיבה הסדר פשרה מיום 20.11.18 בינה לבין המבקש המתייחס לקנסות השונים שלחובתו עד מועד זה (נספח ב' לתגובה).

עוד הציגה המשיבה פנייה של ב"כ הקודמת של המבקש מיום 18.2.20, המתייחסת ל-19 דו"חות שנרשמו לחובתו ובעטיים הוטלו עליו קנסות בסך כולל של 48,438 ₪, בבקשה להסדירם זולת טענות קונקרטיות - שונות לחלוטין מאלו שהועלו בבקשה הנוכחית - ביחס למיעוטם (נספח ג' לתגובה).

על האסמכתאות האמורות הוסיפה המשיבה וצרפה אישורי מסירה חתומים בגין רבים מן הדו"חות נושא הבקשה המצביעים על המצאתם כדין לידי המבקש לאחר רישומם (נספח ד' לתגובה).

נוכח האמור, אין כל יסוד לטענת המבקש כי רק באחרונה נודע לו על הקנסות ונהיר כי היה מודע לקיומם במרוצת כל השנים במהלך נרשמו הדו"חות לחובתו.

ג. הכחשת ניהול העסק

אשר לטענה כי המבקש אינו מנהל את העסק בגין ניהולו נרשמו הדו"חות, טענה זו אף היא אינה יכולה להתקבל שעה שסעיף 1 במכתב פניית ב"כ הקודמת של המבקש ביחס לאותם קנסות פותחת במילים - "מרשי מנהל עסק (בר) ברחוב ספיר יוסף 6 נתניה ...".

אין כמעט צורך לציין כי בבקשתו אפילו לא ניסה המבקש ליישב סתירה זו, ובכל מקרה יישוב סתירה כזו קשה ביותר. ד. ניקיון כפיים

כאן המקום להדגיש כי תוכן תגובת המשיבה ונספחיה, הידועים ממילא למבקש מאחר שהיה צד אליהם, אף אינם הפתעה גם לב"כ הנוכחי שכן לבקשה הנוכחית קדמה עתירה מנהלית שהגיש המבקש באמצעות ב"כ הנוכחי בעניין קנסות אלה (עת"מ (מחוזי מרכז) 43953-10-21 דניאל ווסה נ' עיריית נתניה) אשר נדחתה על הסף בשל העדר סמכות עניינית בפסק דין מיום 24.11.21 (נספח לבקשה).

בתגובת המשיבה לעתירה המנהלית (הנספח האחרון לתגובה) צוינו גם הטענות הנוכחיות לגופה של הבקשה וצורפו אותם נספחים, כך שיכול היה המבקש בנקל להערך להתייחסות אליהם אך לא עשה כן.

העובדה המתמיהה שהמבקש, אשר היה מודע לקיומן של אסמכתאות אלה העומדות בסתירה חזיתית לטענותיו, לא רק שלא התייחס אליהן אלא הוסיף לטעון בעלמא טענות הנסתרות על ידיהן אף נראית כפנייה לבית המשפט בחוסר ניקיון כפיים.

ה. אכיפה בררנית

אשר לטענה האחרונה בדבר אכיפה בררנית, מדובר בטענה אשר נטענה בעלמא, כאשר הנטל להוכיחה מוטל על הטוען ומדובר בנטל לא מבוטל, בין היתר מאחר שהוא חותר כנגד חזקת תקינות המעשה המנהלי ממנה נהנית המשיבה (וראו את התנאים שנקבעו בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (31.3.2005)), במיוחד נוכח הטענה הקשה מאוד המועלית נגד המשיב במקרה ספציפי זה.

יצוין כי המבקש מזכיר בקשות דומות נוספות של יוצאי אתיופיה מבלי לציין פרטיות או לצרף תצהירים תומכים או כל ראיה אחרת.

מובן, איפוא, כי הבקשה כפי שהוגשה אינה עומדת אף ברמת הצגת ראשית ראיה ביחס לטענת האכיפה הבררנית, ותוזכר שנית עמדת הפסיקה שאוזכרה לעיל בדבר חובת פירוט טענות המבקש הארכת מועד לשם הגשת בקשה להשפט בגין קנסות שחלף המועד להגשתה.

סיכום

סוף דבר, הן מנימוקי סף והן לגופה הבקשה נדחית.

מאחר שהמבקש היה חשוף כבר לטענות המשיבה ולמרות האמור הגיש בקשתו ללא כל התייחסות אליהן, הגם שתוצאתן בהעדר מענה ברורה, ובכך גרם בזבוז זמן שיפוטי מיותר תוך ניהול הליך סרק באופן הנראה כחוסר ניקיון כפיים, ישא המבקש - באופן חריג להליכים מסוג זה - בהוצאות המשיבה בגין בקשה זו בסך ₪ 1,000.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.